

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 1.

Ljubljana, 1. januarja 1911.

XIX. tečaj.

Zjutraj.

1. Pozimi.

Gorke pozdrave prineslo
jutro nam je čez goró,
solnčece vstalo je zlato
in je odprlo oko.

Pa se je, ej, začudilo:
Zemljica bela je vsa:
angelci v tihi so noči
snežec trosili na tla.

Solnce oči so ščemele,
skrilo se je za oblak,
snežec na zemlji seveda
žaljen ni nič, če je mrak.

Sokolov.

2. Pogled v prihodnost.

Kadar zjutraj že prevleče
se z meglami vse nebo,
kdo naj upa, da na večer
solnčece sijalo bo?

Tudi mene nekaj straši,
ko v prihodne čase zrem;
mlada leta so meglena —
upati li solнца smem? ...

Osojski.

